KALANDOZÁS A HORGÁSZAT VILÁGÁBAN 32 OLDALON VIDEÓ MELLÉKLETEKKEL

2026. XII. Évf./november

Horgász Kalandok

AZ INGYENES HORGÁSZMAGAZIN

METHOD FEEDERREL PONTYRA

4. oldal

ÁLLÓVÍZI „TAPOGATÓS” SÜLLŐZÉS

12. oldal

A MENYHAL HORGÁSZATA

26. oldal

EVOLVEO®

StrongPhone Z6

- Kijelző 2,8”
- Dual SIM
- USB-C töltőcsatlakozás
- Vízálló (IP68 védelem)
- Gumírozott, strapabíró felület
- 4000 mAh akkumulátor
- Powerbank funkció
- Erős zseblámpa
- SOS gomb
- Helymeghatározás

Elérhető 3 színben

A StrongPhone Z6 egy igazán rendkívüli üzemidejű telefon. Nemcsak a strapabíró, IP68 vízállóságú kialakításának köszönhetően, amely ellenáll az eséseknek, víznek, sárnak vagy hónak, hanem főként a nagy, 4 000 mAh kapacitású akkumulátornak is. Mindezt egy nagy, 2,8”-os kijelző, powerbank funkció, SOS gomb és számos további előny egészíti ki, amelyeket ez a modell kínál. A rendkívül nagy, 4 000 mAh kapacitású Li-Ion akkumulátor akár négy hétig tartó használatot is lehetővé tesz.

Vásárold meg itt:

Klikk ide

euronics

MediaMarkt

Klikk ide

www.evolveo.hu

HorgászKalandok
AZ INGYENES HORGÁSZMAGAZIN

Megjelenik havonta
digitális formában

Felelős Kiadó:
László Attila

Hirdetésfelvétel:
Tel: 06-70/208-5885
akadvahorogra@gmail.com

Meg nem rendelt kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza! A fizetett hirdetések tartalmáért a szerkesztőség nem vállal felelősséget! A kiadványban megjelent írások elsősorban a szerzők, de nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.
A cikkeket, fotókat szerzői jog védi, azok másolása, másodközlése csak a Kiadó írásbeli engedélyével lehetséges! HorgászKalandok © minden jog fenntartva!

mti Hírfelhasználó

Tartalom

Waggler antennák
8. oldal

Őszi horgászat a 2027-es HYDRA újdonságokkal
16. oldal

Amikor megszólalt a jelző
24. oldal

Sötőben sült süllőfilé
30. oldal

Method feederrel p finomszerelékkel, t

A megfelelő kosár, etetőanyag, csali és előke kiválasztásával, a method feeder az egyik legeredményesebb és legizgalmasabb pontyhorgászati módszer lett, ugyanis a feeder horgászat az elmúlt évtizedekben hatalmas fejlődésen ment keresztül. Kezdetben, elsősorban keszegfélék és kisebb békéshalak megfogására használt technika, mára a pontyhorgászok körében is rendkívül népszerűvé vált.

Ennek egyik legkedveltebb változata, a method feeder, amely megfelelően összeállított felszereléssel és jól megválasztott etetéssel, a kisebb és nagyobb pontyok megfogására is rendkívül hatékony.

A módszer kívülről egyszerűnek tűnik: megtöltjük a kosarat, felkínáljuk a csalit, pontosan dobunk, majd várjuk a kapást. A háttérben azonban számos apró részlet határozza meg, hogy egy horgászat eredményes lesz-e. Nézzük meg, mire érdemes odafigyelni!

A METHOD KOSÁR – NEM MINDEGY, MEKKORA

A kezdő method feederesek, gyakran túl könnyű kosarat választanak. A 15–20 grammos kosarak, bizonyos helyzetekben természetesen jól használhatók, de általános pontyhorgászathoz, én inkább a 30 gramm körüli vagy annál nehezebb kosarakat részesítem előnyben.

A nagyobb tömeg nemcsak a dobást könnyíti meg, hanem a pontosságot és a stabilitást is javítja. Általános körülmények között a 30–60 gramm közötti method kosár jó kiindulópont. Ha nagyobb távolságra kell horgásznunk, a 70 gramm körüli kosár is indokolt lehet.

Folyóvízen természetesen egészen más a helyzet. A sodrásban való megtartásához legalább 70 grammos kosárra lehet szükség, erősebb áramlás esetén pedig akár a 70 grammos méret is kevésnek bizonyulhat. A kosár tömegét, mindig a meghorgászandó távolsághoz, a vízmélységhez, és a víz mozgásához igazítsuk.

MI KERÜLJÖN A KOSÁRBA?

A method feeder egyik kulcskérdése, az etetőanyag megválasztása. Nincs univerzális recept, amely minden vízen és minden évszakban, ugyanúgy működne. Más

pontyra – tudatosan

megközelítést igényel a hideg, kora tavaszi víz, mint a nyári, felmelegedett tó.

A legfontosabb szempontok:
-a víz hőmérséklete,
- a halak aktivitása,
- a víz természetes táplálékbázisa,
- a meghorgászandó halak mérete,
- valamint az etetés intenzitása.

Hideg vízben, a kevesebb gyakran több! A lehűlt vízben a pontyok anyagcseréje lelassul, ezért nem érdemes nagy mennyiségű, tápláló etetőanyaggal teleszórni a meghorgászott területet. Ilyenkor jó választás lehet a 2–3 mm-es mikropellet, amely megfelelő előkészítéssel gyorsan és kontrolláltan bont a kosárból, ugyanis a cél nem az, hogy jóllakassuk a halat, hanem hogy felkeltsük az érdeklődését, és a csali közelében tartsuk.

Meleg vízben jöhet a method mix. Ahogy május–június környékén felmelegszik a víz, a pontyok egyre aktívabban kezdenek táplálkozni. Ilyenkor már bátrabban használhatunk method mixet, vagyis kifejezetten method feederhez készített, finom szemcséjű etetőanyagot. A jó method mix kellően tapad a kosárhoz a dobás során, ugyanakkor a vízbe érve fokozatosan bontani kezd.

A túl száraz keverék már dobás közben széteshet, a túl nedves pedig nehezen bont. Éppen ezért az etetőanyag megfelelő nedvesítése legalább olyan fontos, mint maga az etetőanyag kiválasztása.

Pellet + method mix – ütős párosítás! Nyáron, gyakran érdemes a method mixet és a pelletet együtt használni. Az előkészített pelletet és a method mixet akár 50–50 százalékos arányban is összekeverhetjük.

Ez a kombináció egyszerre biztosít finomabb szemcséket és táplálóbb pelletdarabokat. Különösen akkor lehet eredményes, amikor a pontyok már intenzíven táplálkoznak.

A method kosarak között találunk merev és gumizott szárú változatokat is. A gumis szár egyik legnagyobb előnye, hogy a fárasztás során képes valamennyire csillapítani a ponty kirohanásait. Ez különösen finomabb szerelék használatakor jelenthet előnyt. A rugalmas rendszer ugyanakkor más fárasztási technikát kíván, ezért kezdők számára a merev szárú kosár használata egyszerűbb lehet, ugyanis a gumizott kosár nem helyettesíti a megfelelő fékbeállítást és a helyes fárasztási technikát.

MILYEN TÁVOLSÁGRA HORGÁSSZUNK?

A method feeder egyik nagy előnye, hogy rendkívül pontosan lehet vele horgászni. De vajon milyen távolságot válasszunk? Erre nincs egyetlen helyes válasz sem.

TÉLEN ÉS KORA TAVASSZAL: hideg vízben a halak gyakran a mélyebb részeket keresik. A tisztább víz miatt ráadásul óvatosabbak is lehetnek. Ilyenkor érdemes akár 50–60 méterre is meghorgászni a medret.

NYÁRON: A felmelegedett vízben már a 30–40 méteres távolság is tökéletes lehet. Ha a tóban sziget, nádfal, törés, mederárok vagy más markáns tereptárgy található, azokat mindig érdemes alaposan megvizsgálni. A ponty nyáron gyakran a partközeli, növényzettel borított területeken vagy az akadók közelében táplálkozik.

Ne azért horgásszunk messzire, mert „a nagy ponty biztosan ott van”. Mindig a halat keressük, ne a távolságot!

MILYEN FEEDERBOT KELL PONTYOZNI?

Method feederhez nem feltétlenül kell „botgép”. A finom, érzékeny felszerelés egyik legnagyobb előnye, hogy sokkal közvetlenebb kapcsolatot biztosít a hallal. Általános pontyhorgászatra kiváló választás lehet egy 3,3 méter körüli, medium vagy medium-heavy feederbot, amely megfelelő erőtartalékkal rendelkezik a pontyok fárasztásához.

Gyakori botméretek

2,7 m – rövid távra, kisebb vízekre, 3,3 m – univerzális választás, 3,6 m – nagyobb dobástávolságra.

A 3,3 méteres bot sok helyzetben kiváló kompromisszum: jól lehet vele dobni, kellően pontos, ugyanakkor a fárasztás során is megfelelő kontrollt biztosít.

MIVEL CSALIZZUNK?

A method feederhez rengeteg csalit használhatunk. A legnépszerűbbek közé tartoznak: wafterek, mini bojlik, különböző méretű pelletek, csontkukac, kukorica és egyéb apróbb csalik. A csali méretét és színét mindig érdemes a halak aktivitásához igazítani.

MINI BOJLI ÉS WAFTER: a 8–10 mm-es mini bojli vagy wafter, kiváló választás lehet pontyhorgászathoz. Aktív halaknál a feltűnőbb, kontrasztos színek – például a piros vagy a sárga – sokszor eredményesek lehetnek. Ha viszont óvatos halakkal van dolgunk, érdemes természetesebb színekkel és kisebb csalival próbálkozni. Növényzet vagy akadók közelében a 8–10 mm-es pop-up is jó választás lehet, hiszen kiemeli a csalit a fenékről.

PELLET – egyszerű és hatékony: nyáron a pellet az egyik legmegbízhatóbb csali lehet. Kisebb pontyokra elegendő lehet egy 6 mm-es pellet, nagyobb halakhoz pedig 8 mm körüli méretet is használhatunk. A pellet rögzítésére használhatunk pelletgumit vagy csalitüskét, attól függően, hogy milyen típusú pelletet használunk.

CSONTKUKAC – ne feledkezzünk meg róla! A csontkukac elsősorban tavasszal lehet rendkívül eredményes.

A piros és fehér csontkukac kombinációja sok vízen bizonyított már. Egy egyszerű összeállítás például:

1 piros + 2 fehér csontkukac. A finom, természetes csontis mozgás, sokszor még az óvatos pontyokat is kapásra ingerli.

AZ ELŐKE - A METHOD EGYIK KULCSELEME

A method feederes szerelék egyik legfontosabb része az előke. Általános kiindulási értékként a 8–10 cm-es előkehossz jól működhet. Ha túl rövid az előke, a hal könnyebben megérezheti a szerelék ellenállását. Ha viszont túl hosszú, romolhat a horog akadásának hatékonysága, ráadásul könnyebben gubancolódhat. Természetesen az előke hosszát mindig az adott helyzethez kell igazítani.

Milyen vastag legyen az előkezsinór? Az előkezsinór átmérőjét a várható halméret és a víz akadói alapján válasszuk ki.

Kiindulási alapként:

Célhal	Előkezsinór
Kisebb ponty, kárász	0,14 mm
Dévérkeszeg	0,16 mm
Ponty kb. 2 kg-ig	0,18 mm
Ponty kb. 4 kg-ig	0,20 mm
5 kg feletti ponty	0,22 mm

Ezek, természetesen nem kőbevésett értékek. Egy nyílt, akadókban szegény vízen finomíthatunk a szereléken, míg kagylós, növényes vagy akadós terepen, célszerű erősebb előkezsinórt használni. Mindig a körülményekhez válasszunk zsinórt, ne kizárólag a hal átlagos méretéhez!

A HAJSZÁLELŐKE ÉS A CSALI RÖGZÍTÉSE

Method feedernél a csali gyakran hajszálelőkére kerül. A pelletet rögzíthetjük pelletgumival, míg a wafterek és mini bojlik esetében gyakran használunk csalitüskét, vagy stopperes megoldást. A legfontosabb, hogy a csali stabilan maradjon a helyén, a dobás során, ugyanakkor a vízben a legtermészetesebben kínáljuk fel. A hajszálelőkés prezentáció egyik nagy előnye, hogy a ponty a csalit könnyen fel tudja ven-

ni, miközben a horog megfelelő helyzetben marad az akadásra.

PONTOS DOBÁS - FÉL SIKER

A method feederes pontyhorgászat egyik legfontosabb eleme, nem feltétlenül a felszerelés, hanem a pontosság. Nem az a cél, hogy minden dobással máshová kerüljön a szerelék. A halak számára egy koncentrált táplálkozási helyet szeretnénk kialakítani, ezért a kosárnak, lehetőleg mindig ugyanarra a pontra kell érkeznie.

Érdemes klipszelni a főzsinórt, megfelelően kimérni a távolságot, és minden dobásnál ugyanazt a mozdulatsort alkalmazni. A method feeder egyik legnagyobb titka, a pontosság és a következetesség!

ÖSSZEGZÉS

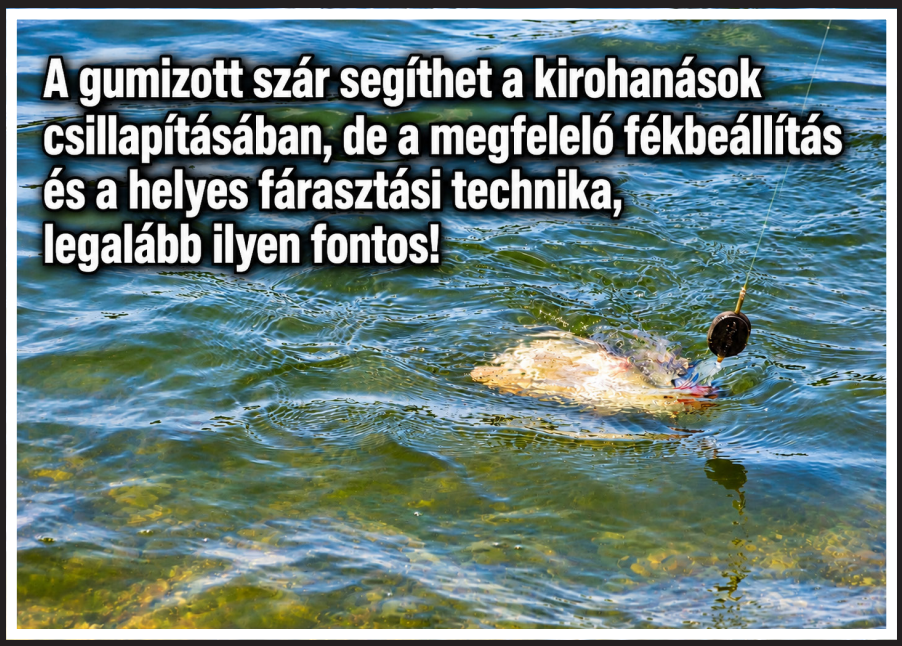
A method feederes pontyhorgászat látszólag egyszerű, valójában azonban számtalan apró részleten múlik az eredmény. Nem mindegy, milyen kosarat választunk, milyen etetőanyagot keverünk, mennyi pelletet használunk, milyen hosszú az előke, mekkora a horog, milyen csalit kínálunk fel, és még az sem mindegy, pontosan hová dobunk.

A legfontosabb azonban az, hogy ne kész recepteket keressünk, hanem tanuljunk meg alkalmazkodni a vízhez és a halakhoz. Hideg vízben finomítsunk a szereléken és az etetésen. Meleg vízben bátrabban használhatunk pelletet és táplálóbb method mixet. Keressük a halakat, figyeljük a vizet, és ne féljünk változtatni. A method feeder, éppen ettől izgalmas: egyszerre kíván pontosságot, finomságot, megfigyelőképességet és alkalmazkodást.

És amikor a kapást jelző spicc végre határozottan megindul, a következő pillanatban pedig megkezdődik a fárasztás, minden apró részlet értelmet nyer.

Jó methodozást és görbüljön a bot!

László Attila

Waggler antennák

Az angol típusú horgászatot (match, legalábbis ahogyan Magyarországon gyakorolják), kizárólag közép és hosszú bedobásoknál alkalmazzák. Gyakorlatilag a bedobás fesztávolsága 20 és 60/70 méter közötti. Teljesen hasztalan lenne ilyen távolságra dobni, ha nem látjuk az úszó antennáját és azt, mikor süllyed le vagy emelkedik ki. Tehát, amikor megvásárolunk egy waggler úszót, nagy figyelmet kell fordítanunk arra, hogy az antennája horgászatunknak megfelelő formájú és színű legyen.

ANTENNATÍPUSOK

Klasszikus antenna: mondhatnánk azt is, hogy egy hagyományos angol úszón nincs antenna… és valóban furcsa antennának nevezni a pávatoll hegyét: de így van. A toll végét két – három centiméteres szakaszon fluoreszkáló festékkel színezik (ebben az esetben az antenna átmérője kb. 4-5 mm lesz), és kitűnően látható lenne, ha nem kellene a wagglert majdnem a vízszinthez kalibrálni azért, hogy minél érzékenyebb legyen a kapásra. Az a tény, hogy az úszót a vízszinthez súlyoztuk, az antennát alkalmatlanná teheti a horgászatra olyan esetekben, mint például fodrozódó víz vagy kisebb illetve gyanakvó halak jelenlétében, melyek épphogy csak érintik a csalit. Az olyan úszó, amely néhány milliméterre emelkedik ki a vízből, csak akadályoz. Ez a fajta waggler a kevéssé bonyolult horgászathoz javasolt olyan halak esetében, amelyek könnyen bekapják a csalit. Szél esetén ideális a használata, ugyanis az antenna, amely néhány milliméterre emelkedik ki a vízből nem nyújt elégséges felületet a szélnek, hogy elmozdítsa úszónkat a beetetett helyről.

INSERT ANTENNA: ezen a kifejezésen gyakorlatilag egy darabka valamilyen anyag értendő, melynek átmérője kisebb (kb. a fele) mint az úszó többi része, 4-8 cm hosszú, a waggler legfelső végén található. Egy hagyományos antennához képest, a kisebb átmérő biztosítja azt, hogy az antennának nagyobb része emelkedik ki a vízből, nem veszít érzékenységéből és növekszik láthatósága. Az insertet, hosszának köszönhetően, két kontraszt színnel is meg lehet festeni, így könnyen felismerhető a kapás, azaz amikor egy hal a csalit bekapja, megemeli az úszónkat és a két kontraszt színnek köszönhetően látjuk a kapást.

BAMBUSZ VAGY TONKIN ANTENNA: ezen anyagok fajsúlya magas és ez kedvez érzékenységüknek. Ezeket az antennákat még a gyanakvóbb és legválogatósabb halak is könnyen lesüllyesztik. Ezért sose legyenek 5-6 centiméternél rövidebbek (elég, ha a waggler testbe egy kevés víz szűrődik, hogy az antenna nagy része lesüllyedjen).

MŰANYAG ANTENNA: magas fajsúlyú anyag, tehát nagyon érzékeny és önmagából adódóan átlátszó, azaz átengedi a fényt, ami javítja láthatóságát. Figyeljünk a műanyag antenna rögzítésére, ez az egyetlen érzékeny pontja.

ÜVEGSZÁLAS ANTENNA: a víznél nagyobb a fajsúlya, ez a fajta antenna a legjobb érzékenységű. Optimálisan látható, fényáteresztő képessége miatt majdnem minden körülményhez alkalmazkodik. Egyetlen gyenge pontja a súlya, ami miatt csak jó fajsúlyú úszókon alkalmazható. Az alacsonyabb fajsúlyú úszók az antenna ezen tulajdonsága miatt hajlamosak kibillenni. Ugyanúgy, mint a bambusz antennák esetében jó, ha az antenna hosszabb.

ÜREGES MŰANYAGBÓL KÉSZÜLT, VAGY SÍP ANTENNA: könnyű és teherbíró, ez a fajta antenna használata ideális a rossz fényviszonyoknál. Megsokszorozza a fényt, különlegesen átlátszó volta és a fluoreszkáló színek miatt. Úgy szerelhető fel, mint egy közönséges síp

Ahhoz, hogy ultra-érzékeny antennánk legyen és ne kelljen lemondanunk arról, hogy nagy távolságból is jól látható legyen, immár több éve a síp antenna használatos. Ez nem más, mint egy darab műanyag cső. A nagyobb átmérőjűeket eleinte szívószálból készítették, majd a wagglerre szerelték. Jelenleg többféle létezik és legalább két átmérővel, így bármilyen típusú úszóra felszerelhető. Minden típusban közös, hogy van rajta egy furat vagy bemetszés azért, hogy a víz kifolyjon.

Az úszót kisúlyozhatjuk úgy, hogy a síp antennánk teljesen kiemelkedjen a víz felszínéről és ennek köszönhetően, más antennák láthatóságát biztosan felülmúlja. A síp antenna gyenge pontja a nagy átmérő, amely a szélnek jelentős felületet nyújt és vitorlaként viselkedve elmozdítja az úszót. Nagy érzékenységének

Versenyen a waggler úszók

köszönhetően, a síp antenna másként viselkedik minden bedobásnál, mivel eltérő mértékben emelkedik ki a víz felszínéről a lesüllyedt zsinór súlyától, illetve a felszíni finom por jelenlététől függően.

MIKOR, MILYEN SZÍNŰT HASZNÁLJUNK?

Fluoreszkáló sárga: ilyen színű antenna csak árnyékban vagy a túloldali növényzet sötét visszaverődésében és csak fodrozódástól mentes, nyugodt víz esetén látható.

FLUORESZKÁLÓ NARANCSSÁRGA: ideális nagyon árnyékos helyeken, ahol itt-ott feltűnnek fényfoltok.

FLUORESZKÁLÓ PIROS: minden körülmények között jól látható, széltől fodrozott vízben is.

FEKETE: amikor minden más szín láthatatlan, a fekete az ideális megoldás. Hullámzó vízben vagy szürke égbolt esetén, amely a felszínen visszatükröződik, a fekete mindig jól látható. Jó, ha mindig van nálunk egy fekete színő letörölhetetlen filctoll, amivel befesthető az antenna.

KRISTÁLY WAGGLEREK

Folyótorkolatban vagy kikötőkben, az éjszakai horgászathoz vagy a vízközti horgászathoz léteznek olyan műanyag antennás wagglerek, melyek lecserélhetők egy 3 vagy 4,5 mm-es üreges csőre. Általában a kristály wagglerek műanyag átlátszó csövecskék, és fajsúlyuk sosem túl magas (max 6 gramm). Az éjszakai horgászatnál sosem alkalmazunk hosszú bedobásokat, a beetetés miatt is, ami általában ugye a partközelben történik. Ezek a wagglerek nem mindig egyformák az önsúlyukat illetően. Ahhoz, hogy ezt helyrehozzuk elég, ha az úszó alján kihúzzuk az önsúlyt és egy késsel a kívánt méretre vágjuk az átlátszó műanyag csövet. Ezzel a művelettel bármilyen fajsúlyt elérhetünk.

TARTOZÉKOK

A fluoreszkáló festékeket megtaláljuk a jobban felszerelt horgászboltokban, általában ecsettel ellátott tubusos kiszerelésben. A wagglerre felvitt minden egyes festékréteg megnöveli az antenna átmérőjét és súlyát. Tehát okosabb, ha csiszolóvászonnal visszaállítjuk az antenna eredeti falvastagságát, majd egy semleges színt, például fehéret viszünk fel és erre festünk fluoreszkáló festéket.

Az antenna gyors és praktikus cseréjéhez használhatunk univerzális kötőelemeket, ragasztókat, melyek minden wagglerhez alkalmazhatók. (egy csepp pillanatragasztó). Ezek a kötőelemek megfelelnek minden standard átmérőjű antennához.

Losonczi

Súlyozás, beállítás, aztán mehet a verseny

finomszerelékes

Hosszúelőkés feederezés Törökbálinton

Az Alcsi-szigeti Feeder OB döntője után kezemben maradt a „bugi”, és a fáradtsággal nem törődve terveztem is a következő pecámat. Erre az alkalomra, ellentétben a döntőn alkalmazott közeli apróhalas horgászat helyett, egy aktív, távolabbi pontyos horgászatot terveztem.

Az utazásra nem akartam sok időt szánni, ezért a Törökbálinti tóra esett a választásom. Egyrészt azért, mert közel van a fővároshoz a lakhelyemhez, másrészt pedig a halállománya is kiváló. Persze ennek köszönhetően igen népszerű a hétvégéken, és emiatt nem is szoktam ilyenkor a vízre menni. Most viszont csak szombaton értem rá, és mivel mindenféleképpen horgászni akartam, ezért vállaltam a „kockázatot”!

Autópálya felöli oldalra terveztem menni, és szokásomhoz híven későn értem a partra, emiatt a helyválasztással nem is volt gondom. Egy hely maradt szabadon, ahová gyorsan le is pakoltam és végre kezdődhetett a peca. Felállítottam a ládát és kipakoltam a szükséges motyókat. Mindössze egy médium botot szereltem fel. Arra egy rávaló orsó, azon 0,20-as főzsinór és egy 0,28-as dobóelőke került.

Végszerelékem egy végtelenül egyszerű hosszúelőkés szerelék volt. A zsinóron egy forgóba akasztott 30 g-os úgynevezett bullett vagy window kosár, utána két darab gumiütköző, majd végül ismét egy forgó, amire egy 15 centis erőgumi, valamint a 0,16-os horogelőke került. Magát a horgászatot a meder feltérképezésével kezdtem. Ezt a kosár helyére akasztott ólommal végeztem, és 51 méteren találtam egy megfelelő helyet.

Sajnos a csapadék hiánya a vízszinten itt is érezhető, ezért a sekély víz miatt alapozó etetést nem is raktam be. A horgászat első órájában egy kisebb bullett kosárral pecáztam kétperces ütemre, bízva abban, hogy így felépül majd az etetés.

A horgászatra a már megszokott Maestro Fishing kajákat használtam, ami 1 kg halas etetőanyagból és 2 doboz pelletből állt. Ezeket összekevertem és ezt a mixet töltöttem a kosárba. Horogra valónak vittem magammal csontit, gilisztát és egy kis doboz kukoricát.

A halfogás nehezen indult, jó pár dobás kellett mire az első kapásig eljutottam. Ezt követően sem igazán állt be a ritmus. Amikor használtam a kosárra a mangós smoke aromát, akkor sikerült egymás után fogni 3-4 dévért, majd utána megint lassult az ütem és csend következett. Hiába váltogattam a csalikat a keszegeken kívül mást nem adott. Pontynak a jelét sem láttam még a szomszéd horgászoknál sem!

Ez így ment bő három órán keresztül, amikor beláttam, hogy nem érdemes erőltetni azt a távot. Ugyancsak 1 méteres a víz, de úgy döntöttem, hogy a maradék etetőanyag nagy részéből gombócokat formáltam és egy nagyméretű hengerkosárral beetettem 20 méterre. Lecseréltem a kosarat egy négysoros 15 g-os hengerkosárra, az előkét 0,10-re, míg a horgot 15-re. A váltásnak köszönhetően egyből jöttek is a nagyobb dévérek, majd itt is lassulni kezdett a halfogás.

Már azt hittem, hogy itt is hasonló lesz a helyzet, mint a benti távon, de nem! Egyszer csak karikába hajlott a bot és elindult a hal, mint egy tengeralattjáró! Persze a vékony előke nem bírta... Ezt követően felraktam egy 0,18-as előkét, 10-es horoggal. A csonti helyett kukorica került a horogra és a kosárba, amire nyomtam egy kis mangós smoke aromát is, majd ment is vissza az etetésre.

Nem kellett sokat várni a következő halra! Ez is karikába tekerte a botot, de hosszas fárasztás után ez is meglépett. De legalább láttam, hogy egy jó amúrral volt dolgom. Se baj! Ment vissza az előző cucc, és talán 5-6 perc telhetett el amikor ismét kapás. Itt már óvatosabban fárasztottam és meg is lett a 7 kilós amúrom! Ezzel a hallal zártam a horgászatomat.

Ugyan nehezen indult, de az utolsó bő órára sikerült felpörgetni és igazán izgalmassá tenni a pecámat. Jó kis nap volt. Ti is menjetek horgászni, mert horgászni jó és „Nem mindegy, hogy mivel etetsz!”

www.maestrofishing.hu

Ducza Tamás

A nádfal előtti torzsás és a nyíltvízi medertörések környékén keressük a süllőt

Állóvízi „tapogatós” SÜLLŐZÉS

Az ígéretes helyen a sokszor ismertetett legyezőszerű letapogatással igyekezzünk keresni a halat

Egyeseknek talán szokatlanul hangzik a tapogatás – eme tipikus folyóvízi süllőző módszer - alkalmazása állóvízen, mégis érdemes kipróbálni, mert ott is képesek lehetünk vele halat fogni, ahol a fenekező, vagy úszós készséget mozdulatlanul hagyják az ebfogúak. Mindez nemcsak feltevés, hanem gyakorlati tapasztalat.

Kedvenc vizemen gyakran horgászom süllőre. Kezdetben a klasszikus könnyűfenekező, illetve úszós készséget használtam, mely hellyel-közzel működött is, ám nemegyszer előfordult, hogy totál süket, esetleg egy-két ideges húzással tarkított estét kellett végigülni eredménytelenül. Eleinte próbáltam a csalival variálni: halszelet, fenék felett lebegtetve, élő kishal, sűrűn cserélgetve, ám az igazi áttörést mégiscsak a finom cuccal végzett tapogatás hozta meg. Persze ezzel nem én találtam fel a spanyolviaszt, hiszen a tó gyakorlott süllőzői (de más vizek rablózói is) régóta alkalmazzák ezt a sportos és finom módszert.

Először, mikor a tavat ismerők tanácsát megfogadva kipróbáltam, engem is meglepett eredményessége, mivel a horgászat végeztével 3:0 lett az állás az ugyanoda vetett fenekező rovására. Ezt azóta többször is volt alkalmam megtapasztalni, hiszen próbaképp mindig bedobok egy halszeletet, vagy élőhalat, már csak a kíváncsiság kedvéért is, de amióta a tapogatóbot a legfőbb fegyver, a fenekező egyre inkább háttérbe szorul. Valószínűleg a módszerhez alkalmazott finom felszerelés, a csali folyamatos mozgatásának, illetve a nagyobb terület átbogarászásának együttes hatásában rejlik az oka a tapogatás sikereinek.

Mivel sem a terep, sem a halak nagysága nem igényli a durva bánásmódot, ezért a szerelék összeállításánál nyugodtan lehet finomítani és egyszerűsíteni, persze az ésszerűség határain belül, hiszen nincs nagyobb bosszúság, mint a megakasztott hal lemaradása, esetleg szakítása a túl vékony zsinórra kötött kicsi horog miatt.

Ezzel el is érkeztünk a felszerelés eszközeinek és összeállításának konkrét ismertetéséig. Az akadálymentes, nyílt terepen a legalkalmasabb botok 3,5-4 méteres, 5-25, vagy 10-30 gramm dobósúlyú finom pálcák, melyeket a telematchek-től kezdve a médium feedereken át, az erősebb match botok típusai közül tudunk a legkönnyebben kiválasztani. Ezek érzékeny spicce pontosan közvetíti a legapróbb maszatolást is, ugyanakkor kellően erősek és gerincesek az akasztáshoz. Az orsók tekintetében érdemes a 30-40-es méretekben gondolkozni attól függően, kinek melyik illeszkedik kényelmesen a botjához. Egy-két golyóscsapágy természetesen előnyt jelent, ám ennél fontosabb, hogy a fék pontos, finoman szabályozható és letapadásmentes legyen, mivel minőségtől függően használt 0,18-0,22

A kisebb süllő kapását megismerhetjük apróbb ütögetéseiből

mm zsinór nehezebben korrigálja az orsó esetleges hibáit. Tapasztalataim alapján a legjobb horog finom húsú, rugalmas anyagú, a biztos akadás miatt 4-2 méretű. Ólomsúlyként számomra a legbeváltabb a karabineres forgókapocsra rögzített 10-15 grammos körte, mely ilyen formában használva abszolút kiküszöböli a zsinórcsavarodást, de a klasszikus pálcaólom is tökéletesen megfelel.

Csalihalként a vörösszárnyúak, bodorkák, snecik kisebb, 4-6 centis példányai a bizonyultak a legfogósabbnak, áll-orrlyukon történő csalizással felkínálva.

A szerelék összeállítása egyike a legegyszerűbbeknek. A főzsinórra felfűzöm a karabineres forgót, melynek kapcsába rögzítem a körteólmot. Felkötöm a horgot, majd egy apró szelepgumi darabon duplán átfűzve, kb. 40-60 centis előkét hagyok.

Ezzel az összeállítással igazán élvezetes a horgászat, mivel a fenék minden egyenetlenségét a tenyerünkben érezzük, nem beszélve a süllők maszatolós kapásairól, ráadásul könnyen és gyorsan újrakötheto.

Persze mindez semmit sem ér, ha a halat nem ott keressük, ahol tartózkodik. Ezek a helyek általában a nádfal előtti torzsás és a nyíltvízi medertörések környéke, melyekhez célszerű viszonylag közelebb (8-10 méter) állni, mellyel nemcsak a csalihalat kíméljük a nagyobb dobások okozta traumától, hanem dobásaink pontosabbak és bevágásaink is eredményesebbek lesznek, mint messzebbről.

Azt tapasztaltam, hogy a helyválasztás mellett az időpont is döntő fontosságú. A legfogósabb időszak – szándékosan nem írok órát, mert az a hónapok tükrében változik – főleg az alkonyat kezdetétől a sötétedést

követő 1-2 óráig tart. Ha megfelelő helyen állunk, akkor az említett időponthoz közeledve beinduló, majd egyre sűrűsödő kapássorozat lesz a jutalmunk.

Az ígéretes helyen a sokszor ismertetett legyezőszerű letapogatással igyekezzünk keresni a halat. Az, hogy kézzel beszedve, vagy bottal emelgetve próbálkozunk, nincs túlzott jelentőssége. Ennél sokkal fontosabb az állandó kontaktus és botcsúcs rezdüléseire történő azonnali reagálás. Amint pöccintést, ütést érzünk, azonnal álljunk le és váltsuk át a felkapókart, felkészülve az ujjaink közül történő zsinóradagolásra. A kisebb süllő kapását megismerhetjük apróbb ütögetéseiből, szakaszos húzásából, míg a jobbak határozottan rákaffantanak a kishalra és elindulnak vele. Persze ez inkább irányelv, mint szabály, épp ezért a nyeletés idejét nem lehet általánosságban meghatározni. Előfordulnak napok, mikor csak maszatolós otthagyások borzolják a horgász idegeit, vagy a bottépős kapásra is luftot üt az ember és van úgy, hogy 0,5-1 méteres zsinóradagolás után is biztosan ül a horog. Ha finnyásabban esznek halaink, akkor rendszerint a sűrű csalicserével, mindig virgonc csalihal dobálásával könnyebben tudunk kapást kicsikarni.

Kedvenc vizemen gyakran horgászom süllőre

Mivel viszonylag közel és vékony zsinórral horgászunk a bevágást, inkább határozott behúzásra célszerű szelídíteni. Ehhez a kapást követően, a megfelelő zsinóradagolás után visszaváltjuk a felkapókart, majd az orsóval néhány fordulatot tekerve megkeressük a kontaktust a hallal és határozottan behúzunk. Ezáltal nemcsak a „kapufákat”, hanem precíz fékbeállítással a halbeszakadásokat is elkerülhetjük.

Érdemes tehát ezt az igazán élvezetes – bár klasszikusan folyóvízi - módszert megfelelő finomításokkal és a hely sajátosságaihoz igazítva, bármilyen állóvízen kipróbálni, mert a gyakorlati tapasztalatok igazolják eredményességét.

Nád-

Őszi horgászat a 2027-es
– Egy különl
tesztnap Pal

Új rakósbotok, innovatív kiegészítők, kapitális halak és értékes tapasztalatok a HYDRA Úszós Horgászkupa előtt.

Amikor mások befejezik, nálunk akkor kezdődik az izgalom!

Sokak számára az ősz, különösen október vége és november eleje a horgászszezon végét jelenti. A mi életünkben azonban ez az időszak az év egyik legizgalmasabb része! Gyerekkoromban, amikor ilyenkor horgászni indultunk, a pontyozó felszerelések már a sarokba kerültek, és elővettük a ragadozóhalas botokat. Azóta azonban sok minden megváltozott. Az enyhébb teleknek és a megváltozott időjárási körülményeknek köszönhetően, ma már szinte egész évben lehetőségünk van eredményesen pontyra horgászni. November elején ráadásul a versenyhorgászvilág figyelme hagyományosan Olaszország felé fordul. Ekkor rendezik meg az Italian Masters eseményt, amely az olasz versenyhorgászat egyik legjelentősebb találkozója. A rendezvény időszakában a vezető olasz horgászcikkgyártók bemutatják legújabb fejlesztéseiket, miközben a különböző márkaversenyek és az Ostella-tóhoz kötődő rangos megmérettetések is kiemelt figyelmet kapnak. Olaszországot joggal nevezhetjük a versenyhorgászat egyik európai fellegvárának. Az innováció, a fejlesztések és a professzionális ver-

s HYDRA újdonságokkal
leges
lotavároson

senyfelszerelések területén évtizedek óta meghatározó szerepet tölt be.

A HYDRA Club Hungary csapatának idén különleges lehetőség jutott: az Italian Masters időszakához kapcsolódva, már kézhez kaptuk a HYDRA 2027-es újdonságainak egy részét, amelyeket elsőként szerettünk volna nektek is bemutatni.

ÚJDONSÁGOK A PALOTAVÁROSI FELSŐ-TAVON

Egy késő őszi napon, Gyulai Ferike barátommal ellátogattunk a székesfehérvári Palotavárosi Felső-tóra, hogy valódi horgászkörülmények között ismerkedjünk meg az új felszerelésekkel. Elsőként a teljesen megújult HYDRA oldaltálcarendszereket vettük szemügyre. Az előző évek tapasztalatait felhasználva a gyártó egy új, sín–csúszka mechanizmuson alapuló konstrukciót fejlesztett ki. A kisebb méretű oldaltálca különlegessége, hogy előre-hátra állítható, így mindenki saját üléshelyzetéhez igazíthatja. A gyorscsatlakozós rögzítésnek köszönhetően a teljes tálcarendszer egyszerűen leemelhető, a pillangókaros megoldás pedig gyors és kényelmes kezelést biztosít.

Az állítható árnyékoló szintén rendkívül praktikus fejlesztés. Segítségével megvédhetjük csalijainkat és etetőanyagainkat a közvetlen napsugárzástól, miközben a munkafelület könnyen hozzáférhető marad. Apróságnak tűnhetnek ezek a megoldások, de aki rendszeresen versenyez, pontosan tudja, mennyit számít a gyorsaság, a megfelelő helykihasználás és a felszerelések kényelmes elérhetősége.

A 2027-ES HYDRA RAKÓSBOTOK ÚJ GENERÁCIÓJA

Az oldaltálcákkal való ismerkedés után végre előkerültek a 2027-es év várva várt rakósbot-újdonságai is! A HYDRA a következő szezonra jelentősen megújította rakósbotkínálatát. Az újdonságok között megtalálható a 9,5 méteres HYRON Power, a 11,5 méteres HYRON Margin, valamint az X-ONE sorozat új, 3.0 generációja, amely Gold, Silver és Bronze változatokban is elérhető lesz.

A mostani teszthorgászatra három új rakósbotot hoztunk magunkkal. Ezek közül számomra egyértelműen a 13 méteres HYDRA X-ONE 3.0 Silver volt a legérdekesebb.

Nem véletlenül! A HYDRA-tól személyesen kértem, hogy erre a horgászatra mindenképpen biztosítsák számomra az új Silver változatot. A korábbi generációval szerzett tapasztalataim alapján különösen kíváncsi voltam arra, milyen fejlődést sikerült elérni az új karbontechnológiával, a megváltoztatott bottestkonstrukcióval és a továbbfejlesztett egyensúllyal. Így aztán nem is volt kérdés, hogy a horgászatot ezzel a bottal kezdem!

HYDRA X-ONE 3.0 SILVER – FESZESEBB, GYORSABB, ERŐSEBB

A bot összeszerelése után a korábbi, kompatibilis topszettjeink közül választottam egyet, és már kezdődhetett is a teszt. Az első hal azonban minden várakozásomat felülmúlta! Rögtön egy 10 kilogrammot meghaladó amurt sikerült horogra csalnom, amely igazán emlékezetessé tette az új bot bemutatkozását.

A 2027-es X-ONE 3.0 Silver a HYDRA legújabb fejlesztéseit kapta meg. A magas modulusú karbonból készülő bottest nanomolekuláris karbontechnológiával és grafénalapú kötőanyag alkalmazásával készül. A gyártó adatai szerint az új konstrukció 20 %-kal feszesebb elődjénél. A 20 centiméteres végdugóval a bot pontosan 13 méter hosszú. A módosított, rövidebb hatodik tag hozzájárul a feszesebb, gerincesebb karakterhez és a kiváló egyensúlyhoz. Különösen fontos a kompatibilitás: az ötödik tagtól a HYDRA megfelelő csatlakozású topszettjeivel továbbra is használható.

A finomszerelékes horgászathoz Gold, Silver és Bronze topszettek állnak rendelkezésre, míg a nagytestű halakhoz a Platinum, Yellow, piros Pull-It Kit és Power Kit változatok kínálnak megoldást. Számomra ez óriási előny, hiszen akár verseny közben is gyorsan alkalmazkodhatunk a megváltozott körülményekhez. Ugyanazzal a bottal horgászhatunk kisebb keszegekre, majd egy megfelelő topszettcserével már a nagytestű pontyok és amurok megfogására is felkészülhetünk.

A horgászat során kevés etetőanyagot, de rendszeres, pontos ráetetést alkalmaztam. Ebben nagy segítséget jelentett a HYDRA karbon etetőcsészéje. A folyamatos etetésre hamar megérkeztek a pontyok, kárászok, dévérkeszegek és a nagyobb testű halak is.

Az új X-ONE 3.0 Silver számomra egy rendkívül feszes, gyors, kiváló balanszú versenybot benyomását keltette, amely megfelelő topszettel a nagytestű halak fárasztására is kiválóan alkalmas.

HYRON MARGIN – ERŐ ÉS FESZESSÉG, KEDVEZŐ ÁR-ÉRTÉK ARÁNYBAN

Miután 13 méteren többféle topszettel sikerült különböző méretű halakat fognom, elővettem a 11,5 méteres HYRON Margin rakósbotot is.

A korábbi X-ONE Margin konstrukcióhoz képest, a HYRON Margin új dizájnt és továbbfejlesztett bottestet kapott. A 9,5 méteres változatot kifejezetten erősre tervezték, míg a 11,5 méteres modellnél az erő mellett a feszesség és a kiváló egyensúly is meghatározó szempont volt.

Az új HYRON Margin ugyanazokból a korszerű technológiai fejlesztésekből is részesült, amelyek a HYDRA csúcskategóriás botjainál megjelennek. Ennek eredményeként egy rendkívül jól kezelhető, erős és véleményem szerint kiváló ár-érték arányú pontyos rakósbot született.

A közelebbi, mintegy 11 méteres etetésen azonban a kora délutáni, késő őszi körülmények között már jóval nehezebb volt megfogni a halakat, mint nyáron. Először nagyobb kárászok és dévérkeszegek érkeztek, majd lassan megjelentek a 2–3 kilogrammos pontyok is. Később néhány nagyobb példányt is sikerült kifognom, így a HYRON Margin különböző terhelések mellett is bizonyíthatott.

APRÓ FEJLESZTÉSEK, AMELYEK SOKAT SZÁMÍTANAK

A szerelékek optimalizálásában komoly segítséget jelentett a HYDRA HDR Connector. Ez az apró kiegészítő lehetővé teszi, hogy a topszett vége és az úszó közötti zsinórszakasz, az úgynevezett zászló hosszát néhány tekerő mozdulattal állítsuk be. Mindezt anélkül tehetjük meg, hogy elvágnánk a zsinórt, vagy újabb csomóval gyengítenénk a szereléket. Versenykörülmények között ez különösen hasznos lehet.

A nap során a 2026-ban megjelent HYDRA zsinórokkal készített szerelékeken a 2027-es HSC Carp és Merida úszók több változatát is kipróbáltuk. A HYDRA merevebb karakterű főzsinórjának köszönhetően az úszó feletti zsinórszakasz stabilabban viselkedett, és kevesebb gubanc keletkezett a rakósbot betolásakor, illetve visszahúzásakor.

Előkének továbbra is a jól bevált HDR fluorocarbon zsinórokat használtuk, amelyek víz alatti alacsony láthatósága az óvatosan táplálkozó halaknál különösen előnyös lehet.

A nap egyik legfontosabb tanulsága azonban nem a zsinórvastagsághoz kapcsolódott. Sokkal többet számított a horog mérete és a csali megfelelő mélységben történő felkínálása. A nyáron megszokott horgokhoz képest több esetben két-három méretlépcsővel kisebb horgokra kellett váltanunk, ami érezhetően javította az eredményességet.

Egy különleges, új HYDRA úszót is sikerült kipróbálnom, de erről majd egy következő bemutatóban szeretnék részletesebben beszámolni!

FELKÉSZÜLÉS A HYDRA ÚSZÓS HORGÁSZKUPÁRA

Összességében rendkívül sikeres teszthorgászatot zártunk. Nemcsak szép halakat fogtunk, hanem rengeteg hasznos tapasztalatot is szereztünk a 2027-es HYDRA újdonságokról.

31.-én és november 1.-én ugyanitt kerül megrendezésre a HYDRA Úszós Horgászkupa háromfős, nemzetközi csapatversenye. Bízom benne, hogy az itt megszerzett tapasztalatokat a verseny során is kamatoztatni tudjuk, és csapatunk valamennyi tagjára eredményes, halakban gazdag horgászat vár.

Köszönöm, hogy ezúttal is velünk tartottatok! Látogassatok el a HYDRA webáruházába, ahol megismerkedhettek a 2027-es újdonságokkal, és kövessétek közösségimédia-felületeinket, hiszen folyamatosan bemutatjuk nektek az új termékeket és fejlesztéseket.

https://www.hydraclubhungary.hu/

Találkozunk a vízparton! Görbüljön mindenkinek!

Tomozi Tamás
HYDRA Club Hungary

Az otthon elkészített bojliknak számos előnyük van

Mi kerüljön a bojlinkba?

Az utóbbi években, a pontyhorgászat nagy fejlődésen ment át. Manapság sok horgászt érdekelnek a modern technikák és a csalik, főképp a bojlizás. Ez a nagy érdeklődés a bojli iránt, azoknak a fantasztikus eredményeknek köszönhető, melyeket a világ számos országában híres pontyhorgászok értek el, bizonyítva azt, hogy a bojli nem egy egzotikus csali, mely csupán csak angol, olasz vagy francia pontyot tud fogni, hanem bármilyen pontyot, bármelyik vízből. A bojlik olyan pontyokat csaptak be, melyekről még a tavak tulajdonosai sem tudták, hogy egyáltalán léteznek tavaikban.

Az egyszerű (átlagos) horgásznak a bojli két problémát vet fel: egyrészt, hogy megértse egyáltalán, hogy tulajdonképpen mire is való és másrészt, hogy megtudja-e engedni magának (anyagilag). Mindkét esetben jobban jár, ha otthon készíti el magának, nem pedig a boltban vásárolja. Ez a cikk ehhez próbál néhány tanácsot adni.

Megtanulva és elsajátítva az elkészítési technikát, a horgász egyszerre két legyet üt egy csapásra. Először is, ha saját maga készíti el a bojlit, jobban megérti, hogy mitől ilyen csodás ez a csali, vagyis egyúttal könnyebben megérti a bojli működési elvét is. Másodszor az otthon elkészített bojliknak számos előnyük van a boltban vásároltakkal szemben: a horgász kontrolálni tudja az összetevőket, tudja mit tartalmaz, tudja, hogy mennyire frissek és spórol is. A boltban vásárolt bojlik hátránya, hogy tartósítószereket tartalmaznak, és ha minőséget akarunk, akkor bizony mélyen a pénztárcánkba kell nyúlnunk. Nem utolsó sorban, nagy elégtételt is jelent, ha az ember az általa készített bojlikkal fog halat.

E cikk elolvasásával azt szeretném elérni, hogy bármely horgász megérthesse mit értünk az alatt, hogy bojli? Továbbá még azt szeretném, hogy a kellő információk birtokában, és ha a kedves horgásztárs kész eltölteni egy kis időt a konyhában, képes legyen egy teljesen jó minőségű alapkeveréket készíteni magának, egyszerű összetevőkből.

Az alapkeverék, egyszerűen nem más, mint különböző eredetű és természetű lisztek kombinációja. Min-

den elem fontos. Az alapkeverék elkészítésénél először is figyelembe kell venni néhány praktikus, hatékony szempontot: a recept egyszerűsége, az összetevők minél többet bírják anélkül, hogy megromolnának, minél alacsonyabb ár, kiegyensúlyozott fehérjetartalom és az aroma könnyed oldódása. A felsorolt tényezők nagy része magától értetődő, azonban van egy, mely komoly viták témája az európai szakértők között – a fehérjetartalom. Mivel ezek a dolgok nagyon bonyolultak, nem részletezem őket. Elég összefoglalva elmondani, azt, hogy sok év után, amíg azt gondolták, hogy a bojli annál jobb, minél gazdagabb fehérjében, mára arra a következtetésre jutottak, hogy a fehérje plafon mégis alacsonyabb kell legyen. A bojlis specialisták a 65%-os fehérjetartalmat javasolják. Nem érdemes ennél feljebb menni, mivel a hal nem képes a maradék fehérjét energiává alakítani.

AZ ÖSSZETEVŐK KATEGÓRIÁI

Az alapkeverékek 3 nagy összetevő kategóriából állnak: mennyiségi összetevők, kötőanyagok, adalékok.

A mennyiségi összetevők alkotják a keverék nagy részét, kb. 80%-ban. Ezek meghatározóan befolyásolják a végső fehérjetartalmat. Egy másik nézőpont, amit figyelembe kell venni, a mennyiségi összetevők és a használt aromák közötti arány. Egy jó keverék, hatékonyan kell terjessze a bojli aromáit! Példák a mennyiségi összetevőkre: őrölt mogyoró, gríz, szójaliszt, madáreledel, búzacsira, kukoricaliszt, zab, élesztő stb.

Most elemezzünk néhányat a leginkább használt mennyiségi összetevők közül.

A szójaliszt jól illeszkedik bármilyen közepes vagy kis tápértékű keverékbe. Kiváló kötőanyag, fehérjetartalma 35%. A szójaliszt elengedhetetlen azoknál a keverékeknél, ahol a zsír és az olajtartalmat szeretnénk előtérbe helyezni. De ugyanakkor az emulzió képessége, azaz az aromák és a vonzó kibocsátásának képessége nem elegendő.

Tápértéke körülbelül 40%.

A gríz nagyon olcsó és a ponty is nagyon szereti. Jól megköt, minden alapkeveréket és olyan kis fehérje értékei vannak, hogy könnyen emészthető. Véleményem szerint a gríz a pontyhorgászatban használt lisztek királya. Fehérjetartalma 10%. Mint mennyiségi összetevőt legfeljebb 50%-os arányban lehet használni, vagyis az alapkeverék felét teheti ki. Segít a bojli összekötésében és gazdagítja azt, szénhidrátok tekintetében. A gríz szerény vonzóképességgel rendelkezik, ezért ajánlatos hozzá aromákat adagolni, megnövelve ezzel a csali vonzóerejét.

A kukoricalisztet a gríz legjobb helyettesítő társának tartják. Nem rendelkezik azonban ugyanolyan kötőképességgel. Mennyiségi összetevőként használják a korlátozott tápértékű alapkeverékeknél. Mint minden kukorica származékot, a ponty nagyon kedveli az ízét. A kukorica fehérjetartalma 8%.

A búzaliszt egy gazdaságos összetevő, melyet minden alapkeverékbe be lehet tenni. Erős kötőanyag. Általában arra használják, hogy világosítsák az egyéb lisztek színét. Egy alapkeverékben a búzalisztet maximum 30%-os arányban lehet használni. Fehérjetartalma 15%.

A rizsliszt, fehér és nagyon finom, minden kis árkategóriás alapkeverékben jelen van. Az alapkeverékben 15-20%-os arányban használják. Sokan az otthoni rizst használják, amit alaposan megőrölnek és megszitálnak.

A tejpor egy nagyon magas tápértékű összetevő, melyhez könnyen hozzájuthatunk és nem is túl drága. Vonzó íze van, és jelen van a legtöbb gyári alapkeverékben, változó arányban. 10% és 40% között az össztömegből. Ha nagy mennyiségben használjuk, a keverék ragadós lesz és nagyon nehéz így formálni. Fehérjetartalma 30%. A glukóz jelenléte egyben kiváló, vonzóvá is teszi ezt a mennyiségi összetevőt. Jól emészthető és könnyű, ami miatt nagyobb mennyiségben használják a lebegő bojlihoz készült alapkeverékben.

A búzacsírákat kis szeletek formájában lehet megtalálni, melyek nagy sikernek örvendtek a múltban az alapkeverékek elkészítésénél. Hatékony és a ponty által kedvelt összetevő, 40%-os arányban használható. Fehérjetartalma 20% és 30% között van. Kissé felduzzasztja a bojlit, főzés után.

A mogyoróliszt az üzletekben kapható, de könnyen elkészíthető. Nagyon gazdag természetes olajokban. Fehérjetartalma kb. 40%. Ajánlatos 25%-os arányban használni az alapkeverékben.

A fent felsorolt összetevők könnyen beszerezhetőek a közeli élelmiszerboltokban vagy az állattakarmánnyal foglalkozó üzletekben.

A grízt a ponty is nagyon szereti, sokan használják mennyiségi összetevőként mivel nagyon olcsó

A kukoricalisztet a gríz legjobb helyettesítő társának tartják

A kötőanyagok növelik a keverék szilárdságát. Szerepe, hogy a főzni feltett bojli egyben maradjon. A fent említett mennyiségi összetevők közül, egyesek egyben jó kötőanyagok is, csak megfelelő arányban kell keverni. Ilyen például a gríz. Azonban meg kell jegyezni, hogy a kötőanyagok nem lehetnek teljes egészben szilárd anyagok. Nagyon sokféle kötőanyag létezik, egyesek olcsók, mások drágák, ezért ezek kiválasztása befolyásolja a csalira költött pénz mennyiségét.

Példák kötőanyagra: kukoricaliszt, búzaliszt, gríz, tojásfehérje pór, tejpor, stb.

Az adalékok javítják az alapkeverék végső minőségét, anélkül, hogy megváltoztatnák a mennyiségi összetevők által beállított fehérjetartalmat. Az adalékok kb. 5%-ot képviselnek az alapkeverék teljes tömegéből és megváltoztatják a bojli ízét.

Példák az adalékokra: méz, különböző fűszerek, melasz, májpor, leveskocka, húspor, algakivonatok, stb.

Az adalékok családjába tartoznak, a hidrolízisnek nevezett eljárással nyert egyes anyagok is. A horgászok ezeket az adalékokat természetes kivonatok nevén ismerik. A hidrolízis folyamán az állati összetevők fehérjéi érintetlenek maradnak. A kezelés után egy sűrű, sötét színű folyadék marad, melyet porrá alakítanak át. Ilyen például a májkivonat.

NÉHÁNY ÁLTALAM IS HASZNÁLT RECEPT

Ismervén ezeket a liszteket és szerepüket, mint mennyiségi összetevők, megpróbálhatnak elkészíteni egy alapkeveréket. Egy jó tanács: mindig jegyezzék fel az összetevők

A mogyoróliszt otthon is könnyen előkészíthető

arányát, hogy könnyebben megérthessék a hibákat és követhessék a fejlődést. Íme a folytatásban 2 keverék, melyek növényi liszteken alapulnak. Mindkettő híres olasz horgászok által ajánlott.

ALAPKEVERÉK: 45% gríz, 40% szójaliszt, 10% tejpor, 5% rizsliszt. Tavaszi recept, a ponty számára, könnyen megemészthető és gazdaságos.

ALAPKEVERÉK: 30% gríz, 20% mogyoróliszt, 20% kukoricaliszt, 20% szójaliszt, 10% rizsliszt. Nyári recept magas olajtartalommal.

Tekintsék ezeket a keverékeket példáknak, mely igény szerint módosíthatóak. Minden kilógrammnyi alapkeverékhez 10 tojást használnak általában. A tojások száma változik, az egyéb használt folyadékok függvényében, mint amilyenek az aminosavak, édesítők, aromák. Formáláskor, egy jó keveréknek, nem szabad a kézhez ragadjon. Mindkét keverékhez 200 gramm cukrot és 2 kanál sót lehet használni (ez egy kilogramm száraz alapkeverékhez ajánlott mennyiség).

Még egy javaslat befejezésként, mely a bojli főzésével kapcsolatos: A lobogó vízbe egyszerre csak kevés bojlit tegyünk, hogy a víz forrása folyamatos maradjon. Talán, ami a legfontosabb, hogy ne főzzük tovább 20 másodpercnél (precízen mérjük a főzés idejét), mert ha meghaladják ezt az időt, megváltozik a bojli kémiai szerkezete, az ízfokozók és aromák elveszítik értéküket.

László Attila

Nagy elégtételt jelent, ha az ember az általa készített bojlikkal fog halat

Amikor megszólal – egy felejthetetle a Fehérvárcsurgói-v

Életem eddigi rekordfogásával, a 190 centiméteres harcsával a Fehérvárcsurgói-víztározó partján. A felejthetetlen esti fárasztás után készült fotó, közvetlenül a hal visszaengedése előtt.

A Vannak horgászatok, amelyek után egyszerűen másképp nézünk a vízre. Nem azért, mert több halat fogtunk, hanem mert történt valami, amire hosszú idő múlva is pontosan emlékezni fogunk. Számomra ilyen volt az az este, amikor a Fehérvárcsurgói-víztározón egy 190 centiméteres harcsával kerültem szembe.

A férjemmel évek óta rendszeresen visszatérünk a víztározóra. Nálunk a közös horgászat már régóta nem egyszerű időtöltés, hanem olyan program, amit minden évben várunk. Korábban elsősorban pontyoztam, majd körülbelül három éve, a harcsázás felé fordultam.

Eleinte még csak csodáltam a hatalmas harcsákról készült fotókat. Mindig lenyűgözött, hogy milyen erő lehet egy ilyen halban. Aztán egyre inkább az motoszkált bennem, hogy szeretném egyszer én is megtapasztalni, milyen érzés egy igazán nagy harcsával megküzdeni.

Aznap este azonban nem rekordra készültem. Csak horgásztunk. Egészen addig, amíg körülbelül 20:30-kor meg nem történt az, amire minden harcsahorgász vár. Megszólalt a jelző.

A következő pillanatban már nem volt idő gondolkodni. A bojás harcsázás során kapott hal ereje szinte azonnal érezhető volt. Csónakba szálltunk, és elkezdődött a fárasztás. Körülbelül tizenöt percig tartott a küzdelem. A meleg időjárás miatt különösen fontos volt, hogy a halat a lehető leggyorsabban és biztonságosan meg tudjuk fogni. Közben minden figyelmem a boton és a zsinór másik végén lévő halon volt. A harcsa újra és újra megmutatta, hogy ki van a másik oldalon. Én pedig csak tartottam.

t a jelző
n éjszaka
víztározón

Az éjszakai harcsázás egyik kisebb, de annál emlékezetesebb fogása a Fehérvárcsurgói-víztározón. Minden kapás külön élmény – sosem lehet tudni, mekkora harcsa vár a zsinór másik végén.

Amikor végül sikerült a csónakba terelni, néhány másodpercig szinte fel sem fogtam, mi történt. Remegő kézzel és lábakkal álltam ott, tele adrenalinnal. A mérés után pedig jött az igazi meglepetés: 190 centiméter! Életem eddigi legnagyobb harcsája!

A fogás erejét még napokkal később is éreztem. A combhajlatomon kialakult véraláfutás szinte „emlékeztetőként" maradt meg arról, hogy mekkora erő kellett ahhoz, hogy végig kontrollálni tudjam a halat.

Számomra ez a fogás nem csak egy centiméterszám, hanem bizonyíték arra, hogy érdemes belevágni valamibe akkor is, ha eleinte csak kívülről csodáljuk mások teljesítményét. A horgászat világában még mindig előfordul, hogy egy női horgász teljesítményét megkérdőjelezik. Egy ekkora hal pedig, különösen sok reakciót vált ki. Én azonban nem szeretném, hogy a horgászat arról szóljon, ki mit gondol arról, hogy egy nő mire képes. A víz nem tesz különbséget. Amikor kapás van, nem számít, hogy férfi vagy nő áll a botnál. Ott abban a pillanatban csak a horgász és a hal közötti küzdelem létezik.

„A férjemmel a harcsázás közös szenvedélyünk. Egymás fogásainak és sikereinek ugyanúgy örülünk – számunkra a vízparton nincs versengés, csak közös élmények és emlékezetes pillanatok.

Persze az adrenalin rengeteget hozzátesz. Olyankor az ember olyan energiákat tud mozgósítani, amelyekről talán maga sem tudja, hogy rendelkezésére állnak. Én pontosan ezért szeretem. Nem a bizonyítás miatt, hanem azért az érzésért, amit a kapás pillanata ad.

A történethez hozzátartozik az is, hogy a férjem végig mellettem volt a csónakban. Számunkra a közös horgászatunk egyik legfontosabb része, hogy egymás sikereinek is ugyanúgy tudunk örülni. Nincs közöttünk versengés. Ha ő fog nagy halat, én büszke vagyok rá. Ha én érek el egy újabb rekordot, ő ugyanúgy velem örül. Talán ezért is olyan különlegesek számunkra ezek a horgászatok. A vízparton nemcsak halakat keresünk, hanem közös történeteket is gyűjtünk. A 190 centiméteres harcsa pedig, biztosan ilyen történet marad. Egy olyan emlék, amelyhez később is elég lesz annyit mondani: „Emlékszel arra az estére Fehérvárcsurgón?"

Valószínűleg lesz még folytatás, mert aki egyszer megtapasztalja azt a pillanatot, amikor megszólal a jelző, és fogalma sincs, mekkora erő várja a zsinór végén, az újra és újra át akarja élni. Én pedig már pontosan tudom: a következő kapásnál ismét ott leszek.

Sütő Erzsébet

A menyhal horgászata

Gilisztacsokorral is jól fogható

Történetem főszereplője az oly keveset emlegetett menyhal. Kevés cikket lehet olvasni erről az igen titokzatos és rejtőzködő ragadozóhalról. Ezért egy rövid ismertetéssel kezdeném.

A menyhal az északi féltekén honos tőkehalfélék családjához tartozik. A család egyetlen képviselője, amely valószínű a jégkorszak utáni időkben húzódott fel Európa édesvizeibe, és az évmilliók folyamán alkalmazkodott környezetéhez. Európában szinte mindenhol megtalálható ez az igen titokzatos tőkehalféle. A kezdő horgászok gyakran összetévesztik külalakja miatt a fiatal harcsával, de ez nem is csoda, hiszen első ránézésre nagyon hasonlít a harcsára. Tipikus hideg vizet kedvelő halról lévén szó, a menyhal tartózkodási helyét májustól szeptemberig nehéz felfedezni, ugyanis ebben az időszakban nappal egyáltalán nem mozog, így nem árulja el hollétét. Csak éjjel hagyja el rejtekhelyét és ilyenkor nehéz rátalálni. Talán ezért is számít ritka zsákmánynak a horgászok körében, és kevesen foglalkoznak vele. Mégis, egyes horgászok nyáron is próbálnak menyhalat fogni, de kevés sikerrel, és talán a kudarc miatt többet nem is foglalkoznak ezzel a halfajjal.

A menyhal horgászatához legjobb időszaknak a késő őszi hónapok számítanak, amikor a víz hőmérséklete leesik 10 ˚C alá. A menyhal ilyenkor kevésbé figyelmes, ugyanis készül a szervezetét igénybe vevő ívásra, és többet táplálkozik, ami által egyre gyakrabban kerülhet horogra.

Horgászata igen egyszerű, fenekező módszerrel történik: 2,5 - 3 méter hosszú bot, egy közepes peremfutó orsó, 25-30 mm-es főzsinór, egy 30-40 cm hosszú 20-25 mm-es előke. A horog a felkínált csalitól függően 5-9-es méretű, egy a víz sodrásának megfelelő csúszó ólom kombinálva, ami a főzsinórra kerül.

Csalinak használhatunk: harmatgiliszta csokrot, halszeletet, élő kishalat, csirkebelet és húsdarabot is.

Kapása határozott, és ha azonnal bevágunk, szinte biztos, hogy megakad, hiszen mélyen nyeli zsákmányát. A megakasztás után mindig igyekszik a mélyebb vizek felé, a part alá vagy a nagy kövek fedezékébe.

Ezek után szeretnék megosztani az olvasókkal egy történetet, amelynek főszereplője ez a titokzatos halfaj. A történet egy téli éjszakán történt a Maros felső

A menyhal rejtőzködő életmódot folytat

szakaszán, ami lakhelyünktől mintegy 15 km-re található.

Délután kettőkor indultunk jó horgászkollégámmal, Csabával, a Maros felső szakaszára (a Födeles hídhoz) keszegezni, meg csukázni. Útközben még megálltunk egy trágyadombnál és szedtünk néhány darab trágyagilisztát. Az idő elég jó volt, enyhén fújdogált a szél, de sehol egy felhő, sütött a nap, ennek ellenére elég gyengén kaptak a halak, alig fogtunk néhány méreten aluli márnát meg domolykót. Úgy terveztük, hogy sötétedésig maradunk, aztán megyünk haza, de útközben kiderült, hogy barátomnak másnap nem kell dolgozni mennie, és a terv rögtön meg is változott. Csak az volt a gond, hogy nem voltunk felkészülve az éjszakai ott tartózkodásra, hiszen tél lévén fagyosak az éjszakák. Mi mégis a maradás mellett döntöttünk, hátha az éjszaka majd fogunk egy-két szebb süllőt.

Mielőtt besötétedett kerestünk egy megfelelő helyet, ahol sejtettük, hogy még halat is foghatunk. Amíg én gyűjtöttem egy kis tűzifát, addig barátom előkészítette a horgászcuccot. Átszereltük az egy-egy csukázó botunkat éjszakai fenekezésre. Tanakodtunk, hogy mivel csalizzunk, aztán én nem tudom miért a giliszta csokor mellett döntöttem, barátom meg élő kis halat tűzött a horgára és bedobtuk szerelékünket egymástól úgy egy méter távolságra. Kapásjelzőként egy-egy csengőt használtunk a botok hegyére csíptetve.

Ezután tüzet gyújtottunk és a tűz mellett beszélgettünk, majd szép lassan mindketten elbóbiskoltunk. Éjfél körül arra riadtam fel, hogy csengőm vadul szól, és a botom leesik a bottartóról. Riasztottam barátomat, hogy jöjjön, mert valami viszi a botomat. Sokat nem is tétováztam, felkaptam botom a földről és erősen bevágtam. A bevágás után nem éreztem nagy ellenállást, csak mikor a hal már egy pár méterre volt a parttól, akkor egyre nehezebb lett. Mondtam is Csabának:

– Ez nem kicsi!

– Mi az? – kérdezte ő.

– Nem tudom, talán márna – válaszoltam.

De a tények nem engem igazoltak. Mikor valahogy sikerült kiemelnem, akkor láttam, hogy egy „szép” menyhal. Hát igazából nem mondható szépnek, az biztos, méretét tekintve igen, de kinézetre

Menyhal trió a Dunából

olyan, mint egy szörnyeteg. A horgot meg sem találtam a szájában, úgy lenyelte, a több mint egy kilós menyhal.

Még egy jó ideig csodálkoztunk a tűz mellett a szörnyetegen, aztán újból szereltem és ismét bedobtam ugyanarra a helyre. Közben barátom is gilisztát tűzött horgára a kapás reményében. Nem is telt el több mint fél óra, újra kapás és ismét nekem, egy újabb kiló körüli menyhal. Ez így is ment 2 óráig, minden fél órában egy kapás és egy szép menyhal. Nem is szalasztottam, mind az öt kapásomat sikerült kivennem. Csak sajnos az egészben az volt a szomorú, mármint a barátomnak, hogy neki még kapása sem volt. Ezt a dolgot nem tudtuk mire fogni, hiszen az ő szereléke is úgy volt összeállítva, mint az enyém és ő is gilisztával csalizott, sőt az ő szerelékét is én dobtam be az enyém mellé körülbelül fél méterre. Sikerességem talán a szerencse számlájára írható.

Gyorsan telt az idő, már 2 óra után nem is volt több kapásunk és a nagy semmittevésben és a tűz melegétől mindketten elaludtunk. Hajnalban arra ébredtem, hogy valami az arcomra esik. Hát igen, reggelre esni

kezdett a hó, nem is akárhogy. Hamar összeszedtük a cuccainkat, és hazafelé vettük az irányt. Azt talán nem is kell mondanom, mennyire elláztunk hazafelé. De nekem megérte. Az itthoni mérlegeléskor kiderült, hogy az 5 darab menyhal, amit fogtam 4,20 kilogramm volt, amiből a legnagyobb 1,35 kilogrammot nyomott a mérlegen. Csak azt bánom, hogy barátomnak nem sikerült fognia.

Azután se fogtam olyan szép menyhalakat, és talán nem is fogok, hiszen ma már a víz fokozott szennyezése miatt eléggé megcsappant a számuk, de az is biztos, hogy mindig emlékezni fogok arra a csodálatos téli éjszakára.

N-L

Sütőben sült süllőfilé

friss, könnyű, elegáns ízekkel

Hozzávalók (2 személyre)

- 400 g süllőfilé
- 2 evőkanál olívaolaj
- 1 citrom (leve és reszelt héja)
- 2 gerezd fokhagyma
- só
- frissen őrölt bors
- 1 csokor friss petrezselyem
- 1 ág friss kapor
- 100 ml száraz fehérbor
- 200 g koktélparadicsom
- 1 kis cukkini
- 1 kis vaj
- ízlés szerint friss zöldfűszerek

Elkészítés

1. A sütőt melegítsük elő 200 °C-ra.
2. A süllőfilét sózzuk, borsozzuk, locsoljuk meg citromlével, és hagyjuk állni 10 percig.
3. Egy sütőtálat kenjünk ki olívaolajjal, tegyük bele a felkarikázott cukkinit és a felezett koktélparadicsomot. Szórjuk meg a zúzott fokhagymával, a zöldfűszerekkel, majd locsoljuk meg a fehérborral.
4. Helyezzük a süllőfilét a zöldségekre, tegyünk rá egy kis vajat, szórjuk meg citromhéjjal, aprított kaporral és petrezselyemmel.
5. Süssük 15–20 percig, amíg a hal omlós és szép aranyszínű lesz.
6. Tálaljuk friss citrommal és ízlés szerint további zöldfűszerekkel.

Több mint kapásjelző: fedezd fel az intelligens horgászat új élményét!

A horgászatban minden apró részlet számít. A Vampire okos kapásjelzővel nemcsak a kapásról értesülhetsz, hanem a zsinór mozgásának irányát, sebességét és időtartamát is nyomon követheted. Az ingyenes Vampire alkalmazásban személyre szabhatod a beállításokat, és naplózhatod horgászataidat, fogásaidat.

A Vampire egyik legnagyobb különlegessége, hogy közvetlenül összekapcsolható a telefonoddal. A Vampire alkalmazásban személyre szabhatod a kapásjelző beállításait, nyomon követheted a kapásokat, és részletes információkat kaphatsz a zsinór mozgásáról. A rendszer nemcsak azt érzékeli, hogy kapás történt, hanem annak irányát, sebességét és időtartamát is képes meghatározni. Beépített akkumulátorának és napelemes kialakításának köszönhetően nincs szükség folyamatos elemcserére. Ha pedig gyors töltésre lenne szükséged, az USB-C csatlakozó segítségével egyszerűen feltöltheted. A vízálló, ütésálló kialakítás és a speciális belső szilikonos védelem pedig gondoskodik arról, hogy a kapásjelző a hosszabb, kihívásokkal teli horgászatokon is megbízható társad legyen.

A beépített botérzékelő figyelmeztet, ha a bot elmozdul a helyéről, az automatikus éjszakai helyzetjelző fény, pedig megkönnyíti a tájékozódást a sötétben. A Vampire alkalmazással a horgászataidat és fogásaidat is naplózhatod, így idővel egy helyen tekintheted át legemlékezetesebb pillanataidat.

Ismerd meg a Vampire okos kapásjelzőt, és hozd ki még többet minden horgászatodból!

HOROGRA AKADVA TV

A Videók megtekintéséhez klikk a képre.

